

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De constantia pauli. ca. cxx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

forte artabantur penuria victualium, omnibus
proiectis in aquam, stans paulus in medio
eorum dicit Sanum erat consilium ad quod
escere mihi et lucrifacere iniuriam hanc et sa-
cturam. Nunc tamen suadeo vobis bono
animo esse. Certi estote quia nemo pericula-
bitur ex vobis, nec patiemini facturam nisi na-
uis. Astitit enim mihi hac nocte angelus dei
cui fuso dicens Ne timeas paulus, cesari oportet
te assistere. Et ecce, donauit tibi deus om-
nes qui nauigant tecum, id est merito tuo con-
seruabit, ut nemo ex eis periclitetur. Propter
quod inquit bono animo estote. Credo enim do-
meo, quia sic erit quemadmodum dictum est mi-
hi, et in insulam quamdam oportet nos venire.
Ideo autem de hoc predicat eis veritatem, ut vide-
tes hoc impletum certius speret salutem. Sed
postquam, tertio die nocte superuenit circa medias
noctem suspicabantur naute apparere sibi ali-
quam regionem, et summittentes pondus plum-
bi quo maris profunditas exploratur, inue-
runt passus, xx. Et pusillum inde separati, in-
uenerunt passus, xv. et timentes ne in aspa-
lata loca inciderent, de puppi mittentes ancoras
lxxij, optabant diem fieri.

De constantia pauli.

Capitulum CXX.

Cum vellent

naute aufugere demittentes scapham in mare, videns hoc paulus
in spiritu, ait centurioni et militibus, Nisi in
naui manserint homines isti non potest sal-
ui fieri. Et statim milites absceperunt funes
scaphae et abiit per mare. Cum autem illucesce-
ret dies rogabat paulus omnes ut sumerent
cibum, ut fortiores essent ad labores sustinenda.
Quartadecima inquit dies est hodie,
ex quo expectauimus serenitatem aeris, et per-
manetis ieiunium nihil accipientes. Forte die il-
la nihil comederant, vel forte dies plures si-
ne cibo transierant. Quod confortamini inquit et ci-
bum sumite quia nec etiam capillus de capi-
te vestro peribit. Et hoc dicto sumebant pa-
nem in conspectu omnium cum gratiarum actione
iuxta morem solitum, et cum fregisset cepit man-
ducare. Alii quoque anime quiores facti sum-
perunt cibum, et erant anime in nauem ducentem
septuaginta sex.

Quod sanauit principis patrem,

et alios.

Capitulum CXXI.

Inc confortati

ti cibo alleuabant nauem tacta
tes triticum in mare. Cum autem
dies factus esset, non agnoscebant terram. Sed
num autem quendam considerabant habentem
litus, in quem cogitabant si possent eicere na-
uem. Et cum ancoras sustulissent committe-
bant se mari sine conatu remigum. Et leuato
artemone iuxta quod ventus eos ducebat, accede-
bant ad litus. Artemone dicitur modicum ve-
lum, directioni nauis portus accommodatum,
quod celeritati. Et cum incidissent in locum bita-
lallum impegerunt nauem. Bitallus proprie
lingua terre dicitur in mare protensa, mar-
ti hinc et inde circumdata. Et dicitur bitallus,
quasi mare bifidum terre interiectu ditius.
Et cum nauis offendisset in bitallus, pro-
ra manebat immobilis, puppis pro frangebatur
maris impetu superuenientis. Et conu-
lebant milites omnes vincos occidi, ne for-
te natando aufugerent.

De verbo pauli ad centurionem,

Capitulum CXXII.

Centurio vero

volens seruire paulum prohibuit hoc fieri, et permisit quod
et quocumque modo possent eua-
dere, et iuxta quod predixerat paulus euaserunt
omnes: egressi in insula que vocabatur
mitilene. Et cum egressi essent barbari habi-
tatores insule officia humanitatis diligenter
exhibuerunt eis. Accensa enim pyra reficiebant
eos. Et dum paulus colligeret sarmena et
congereret in pyram, vipera in sarmena la-
tens adhaesit manui eius. Cum autem viderent
barbari viperam in manu eius penden-
tem, adinuicem dicebant. Uti quis homicida
est homo iste, nam cum de naufragio euaserit,
vltio diuina eum amplius viuere non per-
mittit. Excuties autem paulus viperam in ignem
nihil mali passus est. At illi expectabant, ut
tumesceret manus eius, quia tumor solet sequi
post venenum. Et cum diu expectassent, et nullam
in manu eius deprehenderet lesionem, conuer-
tentes faciem suam ad se inuicem dicebant. Ho-
mo iste deus est.

Quod sanauit principis patrem,
et alios.

Capitulum CXXIII.